

KAD ME JE MAT ZASPALA

Zoran Kompanjet

Šćurki šćure
Tići ve spe
Po krovih mački skaču,
I sako malo,
Jadjivo zanjavču,
Njurgaju, se barufaju
I fraju.
Negdere dugo, na drugen kraje,
Pas žalosno i štufno laje.

Poslušan kako mat poveda
Trudno, na mahi
Štorije od kraji i siromahi,
Od pastirice i kneza,
I ćutin kako me draži
Njena ruka vela, od dela greza.
Ćujen i ćutin se manje i manje
I već se smejen pastirice va sanje.

MOJE RODNO MESTO

Zoran Kompanjet

Kad se ujutro pod suncen
Oni palaci
Z balkoni i taraci
Superbe vile,
Vrti i šumice mile
Va moru odražuju
To se moja draga Opatija
Šprlentasta minja,
Pred zrcalom načinja.

Kad opolnen tići,
Onako srdašni i mići
Po jardineh koncert drže,
I kuće se na sunce blešće,
To se moja draga Opatija smeje,
Od rožicah naprofumana sa,
Kot da zna kako j' lepa.

Kad večer zaškuri,
I vetrić skroz granje šumi
Kot da nekadajne štorije poveda,
A se po lumbere diši,
To moja draga Opatija
Vlasi razplećuje,
Aš ju san ćapu je.

Kad va dubokoj noći
Vali groti bušuju,
I teško, na skosi, zdahnjuju,
Pa kamiki rusaju i tanje
To moja draga Opatija
Od ljubavi sanje.

Napomena: Dr Zoran Kompanjet, redovni profesor privrednog prava na Ekonomskom fakulteta u Rijeci, bio je redovan učenik Krčke gimnazije od školske godine 1929/30. do 1931/32. — dakle pune tri godine. U znak sjećanja i zahvalnosti za dio mladosti koje je proveo u Krku priložio nam je ove pjesmice koje su izišle u zbirci »Kvadri« 1959. godine.

**Spomenica
gimnazije »Čedo Žic«
u K r k u
1921 - 1971**

**K R K
1971**

KRČKI ZBORNIK

POVIJESNOG DRUŠTVA OTOKA KRKA
PODRUŽNICE POVIJESNOG DRUŠTVA HRVATSKE

SVEZAK 3

Urednički odbor:

dr BRANKO FUČIĆ

PETAR STRČIĆ (glavni urednik)

RIKARD ŽIC

RUDOLF ŽIC

Urednik ovog sveska:

FRANJO MATEJČIĆ

Slika na koricama:

ANTON DEPOPE (Motiv grba grada Krka)